

ANTHOLOGIA GRAECA

TEXTUTDRAG
FRÅN

PLATON

HOMEROS

NOVUM TESTAMENTUM GRAECE

HERODOTOS

Sammanställda av Ulf Swedjemark

Ur PLATONS SOKRATES' FÖRSVARSTAL

28B "Ισως δ' ἀν οὖν εἴποι τις· Εἰτ' οὐκ αἰσχύνη, ὡς Σώκρατες, τοιοῦτον
 ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύσας, ἐξ οὗ κινδυνεύεις νυνὶ ἀποθανεῖν; 'Εγὼ δὲ
 τούτῳ ἀν δίκαιου λόγου ἀντείποιμι ὅτι· Οὐ καλῶς λέγεις, ὡς ἄνθρωπε,
 εἰ οἵει δεῖν κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν η̄ τεθνάναι ἄνδρα, ὅτου τι
 5 καὶ σμικρὸν ὄφελός ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο μόνον σκοπεῖν, ὅταν πράτ-
 τη, πότερον δίκαια η̄ ἄδικα πράττει καὶ ἄνδρος ἀγαθοῦ ἔργα η̄ κακοῦ.
 [---]

28E 'Εγὼ οὖν δεινὰ ἀν εἴην εἰργασμένος, ὡς ἄνδρες 'Αθηναῖοι, εἰ, ὅτε μὲν
 μ' οἱ ἄρχοντες ἔταπτον, οὓς ὑμεῖς εἶλεσθε ἄρχειν μου, καὶ ἐν
 10 Ποτειδαίᾳ καὶ ἐν Ἀμφιπόλει καὶ ἐπὶ Δηλίῳ, τότε μὲν οὗ ἐκεῖνοι
 ἔταπτον ἔμενον, ὥσπερ καὶ ἄλλος τις, καὶ ἐκινδύνευον ἀποθανεῖν, τοῦ
 29 δὲ θεοῦ τάττοντος - ως ἐγὼ ωήθην τε καὶ ὑπέλαβον - φιλοσοφοῦντά
 με δεῖν ζῆν καὶ ἐξετάζοντ' ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνταῦθα δὲ
 φοβηθεὶς η̄ θάνατον η̄ ἄλλο ὅτιοῦν πράγμα λίποιμι τὴν τάξιν. δεινὸν
 15 τὰν εἴη, καὶ ως ἀληθῶς τότ' ἀν με δικαίως εἰσάγοι τις εἰς
 δικαστήριον, ὅτι οὐ νομίζω θεοὺς εἶναι, ἀπειθῶν τῇ μαντείᾳ καὶ δεδιώς
 θάνατον καὶ οἰόμενος σοφὸς εἶναι, οὐκ ᾧν.

29B τὸ γάρ τοι θάνατον δεδιέναι, ὡς ἄνδρες, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν η̄ δοκεῖν
 σοφὸν εἶναι, μὴ ὅντα· δοκεῖν γὰρ εἰδέναι ἐστὶν ἢ οὐκ οἰδεν. οἰδε μὲν
 γὰρ οὐδεὶς τὸν θάνατον οὐδ' εἰ τυγχάνει τῷ ἀνθρώπῳ πάντων
 μέγιστον ὃν τῶν ἀγαθῶν - δεδίασι δ' ως εὑ̄ εἰδότες ὅτι μέγιστον τῶν
 κακῶν ἐστι. [-] καὶ εἰ δή τω σοφώτερός του φαίνην εἶναι, τούτῳ ἀν, ὅτι
 οὐκ εἰδὼς ἱκανῶς περὶ τῶν ἐν "Αἰδου οὔτω καὶ οἴομαι οὐκ εἰδέναι. [---]

Ur PLATONS SOKRATES' FÖRSVARSTAL

(Om ni inte skulle döma mig till döden, ett straff som Anytos kräver, utan släppa mig fri med förbehållet att jag inte skulle fortsätta min verksamhet - för om jag gör det skall jag dö - i så fall skulle jag vilja säga er: visserligen älskar jag er athenare men hellre lyder jag guden än er, och så länge jag andas skall jag inte upphöra att filosofera, förmana och pröva er.)

- 30   Οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττων ἐγὼ περιέρχομαι ἢ πείθων ὑμῶν καὶ
νεωτέρους καὶ πρεσβυτέρους μήτε σωμάτων ἐπιμελεῖσθαι μήτε
25   χρημάτων πρότερον μήδ' οὕτω σφόδρα ὡς τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς ἀρίστη
30B   ἔσται, λέγων ὅτι· Οὐκ ἐκ χρημάτων ἀρετὴ γίγνεται ἀλλ' ἐξ ἀρετῆς
χρήματα καὶ τὰλλα ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἅπαντα καὶ ἴδια καὶ
δημοσίᾳ. εἰ μὲν οὖν ταῦτα λέγων διαφθείρω τοὺς νέους, ταῦτ' ἂν εἴη
βλαβερά· εἰ δέ τίς μέ φησιν ἄλλα λέγειν ἢ ταῦτα, οὐδὲν λέγει. πρὸς
30   ταῦτα, φαίην ἂν, ω ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἢ πείθεσθε Ἀνύτω ἢ μή, καὶ
ἡ ἀφίετε ἢ μὴ ἀφίετε, ὡς ἐμοῦ οὐκ ἂν ποιήσοντος ἄλλα, οὐδὲν
μέλλω πολλάκις τεθνάναι. [---]
- 30D   Νῦν οὖν, ω ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολλοῦ δέω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ
ἀπολογεῖσθαι (ὡς τις ἂν οίοιτο) ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, μή τι ἐξαμάρτητε
30E   περὶ τὴν τοῦ θεοῦ δόσιν ὑμῖν ἐμοῦ καταψηφισάμενοι. ἐὰν γὰρ ἐμ'
ἀποκτείνητε, οὐ ρᾳδίως ἄλλον τοιοῦτον εὑρήσετε - ἀτεχνῶς, εἰ καὶ
γελοιότερον εἰπεῖν - προσκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὥσπερ καὶ
ἴππω μεγάλῳ μὲν καὶ γενναίῳ, ὑπὸ μεγέθους δὲ νωθεστέρῳ καὶ
δεομένῳ ἐγείρεσθαι ὑπὸ μύωπός τινος· οἶν δή μοι δοκεῖ ὁ θεὸς ἐμὲ τῇ
40   πόλει προστεθηκέναι τοιοῦτόν τινα, δος ὑμᾶς ἐγείρων καὶ πείθων καὶ
ὄνειδίζων ἔνα ἔκαστον οὐδὲν παύομαι, τὴν ἡμέραν ὅλην πανταχοῦ
προσκαθίζων.

Ur PLATONS *SOKRATES' FÖRSVARSTAL*

τοιοῦτος οὖν ἄλλος οὐ ράδίως ὑμῖν γενήσεται, ὥς ἀνδρες, ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ πείθησθε, φείσεσθέ μου. ὑμεῖς δὲ ἵσως τάχ' ἀν ἀχθόμενοι, ὥσπερ οἱ νυστάζοντες ἐγειρόμενοι, κρούσαντες ἄν με, πειθόμενοι Ἀνύτῳ, ράδίως ἀν ἀποκτείνατε, εἴτα τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελοῖτ' ἄν, εἰ μή τιν' ἄλλον ὁ θεὸς ὑμῖν ἐπιπέμψειε κηδόμενος ὑμῶν. [---]

ΙΛΙΑΔΟΣ Β

THERSITES

Sedan Akhilleus dragit sig undan alla strider i vredesmod över en oförrätt mot honom från Atreus' son (Atriden) Agamemnon, ledaren av krigståget mot Troja (Ilion), uppmanar Zeus genom en dröm Agamemnon att föra akhaierna till strids. Ett ting sammankallas och Agamemnon föreslår där - för att pröva stämningen - att man skall segla hem från kriget, ett förslag som alla gillar och får dem att rusa ner till sina skepp. Men Odysseus ingriper, hejdar männen och tinget fortsätter:

- 211   "Αλλοι μὲν δέ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας·
             Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολώα,
             δος ἐπεα φρεσὶ γῆσιν ἄκοσμα τε πόλλα τε γῆδη,
             μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215   ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσαιτο γελοῖιον Ἀργείοισιν
             ἔμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον γῆλθε·
             φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἔτερον πόδα· τὼ δὲ οἱ ὄμω
             κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθε
             φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 220   ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ήδ' Ὁδυσσῆι·
             τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίω
             δέξεα κεκλήγων λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρος Ἀχαιοὶ
             ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσοηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
             αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
 225   "Vad är nu åter din önskan, Atrid? Vad klagar du över?
             Fulla av koppar du tälten ju har, och de skönaste kvinnor
             har du i tälten också i mängd, dem vi andra akhaiier
             alltid ge främst till dig, så ofta vi taga ett fäste.
             Säkert vill du nu också ha guld, som förstås någon troer
 230   skall ifrån Ilios bringa dig hit till lösen för sonen,
             vilken har bunden försts hit av mig själv eller ock av en annan.
             Eller kanhända en blomstrande mö vill du hava i famnen
             att henne äga allena för dig? Men det skickar sig icke,
             att den, som hövdingen är, skall akhaierna störta i ofärd.
 235   Ack, I kujoner, I mesar, akhaiskor och icke akhaiier!
             Låtom oss bara nu segla vår väg för att låta den kaxen
             ligga och ruva sin skatt här i Troja, så kanske han märker,
             om vi betyda en smula, vi med, för hans väl eller icke,
             han, som Akhilleus nu ock, den vida berömdare hjälten,
 240   vågat att kränka och röva åt sig hans föräring med våldsmakt.
             Ack, men Akhilleus han är ju så spak och ej mäktig av vrede;
             eljes, Atrid, skulle denna din skymf ha blivit den sista."

Slika förnärmande ord emot skarornas drott Agamemnon
talte Thersites; då trädde med ens till hans sida Odysseus,
245   bistert på honom han såg och till honom bestraffande talte:
"Galne Thersites! Du pratar befängt, fast du ljudligen skriker.
Djärvs du att vara den ende, som här med drottarna tvistar?
Då skall jag säga dig, jag, att en uslare karl tror jag ingen
vara än du ibland dem, som till Troja Atriderna följde." [---]

265   Sade och slog honom se'n över rygg och skuldror med spiran.
Mannen då krympte ihop, och en tår smög fram ur hans öga,
medan en blodsprängd bula sig hov efter gyllene spiran
upp på hans rygg, och han satte sig ner och var gripen av skrämsel,
270   såg sig förvirrad omkring i sin vånda och torkade tåren.
Hjärtligen måste de le, så förtretade också de voro;
mången ibland dem talade så med en blick på sin granne:
"Gudar, hur många berömliga dåd har Odysseus ej utfört,
alltid den främste att hitta på råd och en hövding i striden!
Men vad han nyss bland argeierna gjort, är det allra förnämsta,
275   då han nu tystade tvärt den där giftiga klaffaretungan."

(Från grekiskan av Erland Lagerlöf, 1912)

Jämför härmed Frödings porträtt nästa sida!

GUSTAF FRÖDING

TERSITES

Jag kan ej annat än din lott beklaga,
 du arme skorpion, som alla jaga.
 Där sparkar vankas och där spö det slites,
 där är du med, min stackars vän, Tersites!

Visst är du fulare att se än alla,
 när darrande av hat du sprutar galla,
 när du med naglar spärrade att rivas
 och ettrigt spottande ur lägret hivas.

Och dock, du uslaste bland elända,
 i all din uselhet du är kanhända
 ändå på sätt och vis ett stycke heros,
 vad än förmålas månde av Homeros.

När Agamemnon alltför högljutt skrävlar
 och när Odysseus eller Nestor tävlar
 i dunkla råd med delfiska oraklet,
 du ensam vågar skratta åt spektaklet.

När Oïliden sina puts bedriver
 för ädle skönbenskenade achiver,
 som ropa: "Bravo, bravo, konung Aias!",
 du är den ende, som törs ropa: "Pajas!"

Det är dock sanningen du ilsket slungar
 i ansiktet på dessa stolte kungar,
 på hela denna ädelborna liga,
 som annars piskar varje knyst att tiga.

Och därför är du dock ett stycke heros,
 vad än förmålas månde av Homeros
 - en heros är du, en, som riva och bites
 och sliter spö, min stackars vän, Tersites!

(Ur *Gitar och dragharmonika*, 1891)

Ur **NOVUM TESTAMENTUM GRAECE**

Πράξεις ἀποστόλων

17¹⁶ Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομένου αὐτοὺς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεύμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ θεωροῦντος κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. ¹⁷ διελέγετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς σεβομένοις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς τοὺς παρατυγχάνοντας. ¹⁸ τινὲς δὲ καὶ τῶν Ἐπικουρείων καὶ Στωϊκῶν φιλοσοφῶν συνέβαλλον αὐτῷ, καί τινες ἔλεγον· τί ἀν θέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; οἱ δὲ· ξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀνάστασιν εὐηγγελίζετο. ¹⁹ ἐπιλαβόμενοι δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἀρειον πάγον ἤγαγον, λέγοντες δύναμεθα γνῶναι τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπὸ σοῦ λαλουμένη διδαχή; ²⁰ ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν βουλόμεθα οὖν γνῶναι τίνα θέλει ταῦτα εἶναι. ²¹ Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι εἰς οὐδὲν ἔτερον ηὔκαιρουν ἢ λέγειν τι ἢ ἀκούειν τι καινότερον.

Κατὰ Ἰωάννην

19¹⁴ ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡς ἕκτη· καὶ λέγει [Πιλάτος] τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵ ἐκραύγασαν οὖν ἐκεῖνοι· ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. ¹⁶ τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. ¹⁷ παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων ἐαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὅλεγεται Ἐβραιϊστὶ Γολγοθά, ¹⁸ ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. ¹⁹ ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπί τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· ΙΗΣΟΥΣ ΟΝΑΖΩΡΑΙΟΣ ΟΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΤΔΑΙΩΝ. ²⁰ τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον· Ἐβραιϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἐλληνιστί. ²¹ ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε· ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. ²² ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· ὃ γέγραφα, γέγραφα.

Ur Herodots' *Historia*, III, 118-119

Intafrenes och hans frus val

(Sju persiska män av förnäm börd hade lyckats med en kupp mot en medisk präst - "den falske Smerdis" - som kommit till makten genom att falskeligen utge sig för att vara en son till perserrikets grundare Kyros [† 529 f.Kr.]. Ledaren för revolten - Darius - hade så blivit ny kung [522 - 485].)

- 118 Τῶν δὲ τῷ μάγῳ ἐπαναστάντων ἐπτὰ ἀνδρῶν ἕνα αὐτῶν
 ’Ινταφρένεα κατέλαβε ὑβρίσαντα τάδε ἀποθανεῖν αὐτίκα μετὰ τὴν
 ἐπανάστασιν. ἥθελε ἐς τὰ βασιλήια ἐσελθὼν χρηματίσασθαι τῷ
 βασιλεῖ· καὶ γὰρ δὴ καὶ ὁ νόμος οὗτω εἰχε, τοῖσι ἐπαναστᾶσι τῷ
 μάγῳ ἔσοδον εἶναι παρὰ βασιλέα ἄνευ ἀγγέλου, ἦν μὴ γυναικὶ⁵
 τυγχάνῃ μισγόμενος βασιλεύς. οὐκ ὅν δὴ ὁ ’Ινταφρένης ἐδικαίου
 οὐδένα οἱ ἐσαγγεῖλαι, ἀλλ', ὅτι ὅν τῶν ἐπτά, ἐσιέναι ἥθελε· ὁ δὲ
 πυλουρὸς καὶ ὁ ἀγγελιηφόρος οὐ περιώρων, φάμενοι τὸν βασιλέα
 γυναικὶ μίσγεσθαι. ὁ δὲ ’Ινταφρένης δοκέων σφέας ψεύδεα λέγειν
 10 ποιέει τοιάδε· σπασάμενος τὸν ἀκινάκην ἀποτάμνει αὐτῶν τά τε ὡτα
 καὶ τὰς ρῆνας, καὶ ἀνείρας περὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου περὶ τοὺς
 αὐχένας σφέων ἔδηκε καὶ ἀπῆκε.
- 119 Οἱ δὲ τῷ βασιλεῖ δεικνύουσι ἑωυτοὺς καὶ τὴν αἰτίαν εἰπον δί’ ὃν
 πεπονθότες εἴησαν. Δαρεῖος δὲ ἀρρωδήσας μὴ κοινῷ λόγῳ οἱ ἔξ
 15 πεποιηκότες ἔωσι ταῦτα, μεταπεμπόμενος ἕνα ἔκαστον ἀπεπειράτο
 γνώμης, εἰ συνέπαινοί εἰσι τῷ πεποιημένῳ. ἐπείτε δὲ ἔξέμαθε ὡς οὐ
 σὺν κείνοισι εἴη ταῦτα πεποιηκώς, ἔλαβε αὐτόν τε τὸν ’Ινταφρένεα
 καὶ τοὺς παιδίας αὐτοῦ καὶ τοὺς οἰκητούς πάντας, ἐλπίδας πολλὰς
 ἔχων μετὰ τῶν συγγενέων μιν ἐπιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν.
 20 συλλαβὼν δὲ σφέας ἔδησε τὴν ἐπὶ θανάτῳ.
- ‘Η δὲ γυνὴ τοῦ ’Ινταφρένεος φοιτῶσα ἐπὶ τὰς θύρας τοῦ βασιλέος
 κλαίεσκε ἀν καὶ ὀδυρέσκετο· ποιεῦσα δὲ αἰεὶ τώυτὸ τὸν Δαρεῖον
 ἐπεισε οἰκτίραι μιν. πέμψας δὲ ἄγγελον ἔλεγε τάδε· “὾ γύναι,
 βασιλεύς τοι Δαρεῖος διδοῖ ἕνα τῶν δεδεμένων οἰκητῶν ρύσασθαι τὸν
 25 βούλεαι ἐκ πάντων.” ἡ δὲ βουλευσαμένη ὑπεκρίνετο τάδε· “Εἰ μὲν
 δή μοι διδοῖ βασιλεὺς ἐνὸς τὴν ψυχήν, αἱρέομαι ἐκ πάντων τὸν
 ἀδελφεόν.”

Ur Herodotos' *Historia*, III, 118-119

Πιθόμενος δὲ Δαρεῖος ταῦτα καὶ θωμάσας τὸν λόγον πέμψας
 ἡγόρευε· “Ω γύναι, εἰρωτᾶ σε βασιλεὺς τίνα ἔχουσα γνώμην τὸν
 30 ἄνδρα τε καὶ τὰ τέκνα ἐγκαταλιποῦσα τὸν ἀδελφεὸν εἰλεο περιεῖναι
 τοι, ὃς καὶ ἀλλοτριώτερός τοι τῶν παιδῶν καὶ ἥσσον κεχαρισμένος
 τοῦ ἀνδρός ἐστι.” ἡ δὲ ἀμείβετο τοῖσδε· “βασιλεῦ, ἀνὴρ μέν μοι ἀν
 ἄλλος γένοιτο, εἰ δαίμων ἐθέλοι, καὶ τέκνα ἄλλα, εἰ ταῦτα
 35 ἀποβάλοιμι· πατρὸς δὲ καὶ μητρὸς οὐκέτι μοι ζωόντων ἀδελφεὸς ἀν
 ἄλλος οὐδενὶ τρόπῳ γένοιτο. ταύτη τῇ γνώμῃ χρεωμένη ἔλεξα
 ταῦτα.”

Εὑ τε δὴ ἔδοξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἡ γυνὴ καὶ οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν
 παραιτέετο καὶ τῶν παιδῶν τὸν πρεσβύτατον, ἥσθεὶς αὐτῇ. τοὺς δὲ
 ἄλλους ἀπέκτεινε πάντας. τῶν μὲν δὲ ἐπτὰ εἴς αὐτίκα τρόπῳ τῷ
 40 εἰρημένῳ ἀπολώλεε.